

Concursul județean „Hristos în școală - Cunoaștere și Trăire” ediția 2021-2022

În data de 5.02.2022, a avut loc a XXI-a ediție a concursului județean "Hristos în școală", desfășurat pe trei secțiuni: poezie, desen și referate.

La acest concurs au participat și 9 elevi din clasa a V-a, iar 5 dintre ei au obținut următoarele premii:

GORGAN LIDIA - poezie - Premiul de Excelență

PULHAC ELIAS - poezie - Mențiune

HANGA FILIP - referat- Premiul I

GRIGORAȘ CASIAN - referat - Premiul II

KOMAROMI HANIEL - desen - Premiul II

Această participare a fost o experiență emoționantă pentru elevii din gimnaziu, deoarece au participat în premieră la o asemenea competiție.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru talentul pus în acești tineri și mai ales pentru faptul ca și-au pus talentul în slujba Celui care le-a dat talentul!

Eu nu-s de aici!

Gorgan Lidia

Eu nu-s de aici, eu vin din alte zări
Unde se aud, unde se aud cântări.
Eu nu-s de aici, eu vin din depărtări
Mă strigă acasă tainice chemări!

Eu nu-s de aici, nu vreau ce-i pământesc,
Nu mă atrage traiul cel lumesc.
Nu strâng averi, comoara mea-i Isus,
Mi-a pregătit un loc în ceruri sus!

Eu nu-s de aici și știu ca-i trecător,
Și plânsu-amar și râsul trec în zbor.
Ce-am îndurat s-a dus ca un coșmar,
Eu nu-s de aici, eu vin din țara Har.

Din țara Har, din țara lui Hristos,
Dintr-un oraș de pace luminos,
De-acolo vin și-acolo mă îndrept.
Să-L vad pe Domnul meu cu dor aștept!

Eu nu-s de aici, așa a vrut-o El,
El e Pastorul Bun, eu doar un miel,
În turma Lui, mi-a dat să fiu și eu.
Eu sunt copil, copil de Dumnezeu!

Samariteanul milos
Elias Pulhac

Un om din Ierusalim plecase,
Pentru a-și lua mâncare.
Dar acolo doi tâlhari pe el îl așteptau,
Și îl bătură rău.

Un preot, un levit au trecut
Dar nu au făcut nimic,
Doar un samaritean milos
A oprit, trimis de Hristos!

L-a ajutat, l-a curățat
Cu balsam pe răni a dat.
La un han el l-a trimis
Și tot pentru el a plătit!

Atunci Domnul îl vindecase,
Iar el pe Domnul lăudase!
Așa Domnul ne-a învățat
Să ajutăm pe ai noștri frați.

Domnul Isus vorbește cu și despre copii Hanga Filip

Copiii au și vor avea întotdeauna un loc și un rol important în familiile în care s-au născut. Cu toate acestea, în societate, noi, copiii, suntem un element destul de neglijat. Este așa în zilele noastre, la fel era și în vremea Mântuitorului. Copilașii sunt priviți ca un dar din partea lui Dumnezeu, dar vom avea un rol în societate abia când vom deveni adulți. Așteptând ca aceasta să se întâmple, din păcate, de multe ori, noi suntem considerați o cantitate neglijabilă.

Cu toate acestea, Domnul Isus are o altă atitudine față de noi, copiii. Dacă ne uităm la felul în care El s-a raportat la copii, înțelegem că, pentru Dumnezeu, suntem la fel de importanți ca și pentru cei din familia noastră. Chiar dacă la unele reuniuni, picnicuri sau întâlniri, copiii pot părea că deranjează de multe ori persoanele adulte, mama și tata vor fi întotdeauna mândri și bucuroși să își ia copilul în brațe, să-l asculte și să-l alinte, chiar dacă s-ar afla într-o discuție cu alți adulți. Noi, copiii cunoaștem dragostea aceasta părintească, iar Domnul Isus a dat dovadă de o astfel de dragoste față de copii în vremea când a trăit pe acest Pământ.

Unul dintre cele mai cunoscute și mai importante episoade care arată faptul că Domnul Isus nu a fost deranjat de copii, dimpotrivă, i-a primit cu drag, este cel din Luca 18:16-17, unde El spune: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția Lui Dumnezeu este a unora ca ei. Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăția Lui Dumnezeu ca și un copilaș, cu niciun chip nu va intra în ea.” Momentul acesta este reluat și în Evanghelia după Marcu, 10:13-16. Ucenicii, când văd copiii apropiindu-se de Domnul, încearcă să îi dea la o parte. Se gândeau probabil că Domnul Isus avea lucruri mult mai importante de făcut. El a venit pe Pământ ca să vorbească oamenilor despre mântuire, era întotdeauna înconjurat de mulțimi mari care doreau să Îl asculte. În preajma Domnului erau întotdeauna bolnavi care așteptau să fie vindecați, cum să acorde Domnul timp pentru niște copilași? Dar iată că Domnul Isus îi lasă pe cei mari să aștepte și se apropie de copii ca să îi binecuvânteze. Ce importanți trebuie să se fi simțit acei copilași! Ce fericiți trebuie să fi fost acei părinți! Dar știu că binecuvântarea aceea nu este doar pentru copiii din vremea de atunci, ea este și pentru noi, copiii din ziua de azi. În credința noastră, la câteva săptămâni de viață, copiii sunt duși la biserică pentru a fi binecuvântați de Dumnezeu prin slujitorii Săi. Și acea binecuvântare îi va urmări pe copii întreaga lor viață. Și eu simt că Dumnezeu este cu mine în tot ce fac și mi-a dat multe binecuvântări. Și noi, copiii de astăzi, putem vedea de multe ori cum Dumnezeu ne

ia pe brațe atunci când ne este greu. Deși nu în trup, cum a fost prezent în Evanghelii, El este lângă noi la fiecare pas.

Unul dintre pasajele mele preferate din Biblie este acela în care, la intrarea în Ierusalim copiii strigă laude pentru Domnul Isus: „Osana, Fiul lui David!” (Matei 21:15). De data aceasta, preoții cei mai de seamă și cărturarii au fost deranjați de copii, dar El le-a spus: „Oare n-ați citit niciodată cuvintele acestea: „Tu ai scos laude din gura pruncilor și din gura celor ce sug?”. Și cu această ocazie cei mari nu au dorit să îi audă sau să îi vadă pe copii în jurul Domnului, mai ales pentru că nu își doreau ca copiii să Îl laude pe Mântuitor. Dar Domnul se bucura din nou să aibă copii în preajmă. Acest eveniment îmi spune că, deși suntem niște copii și uneori nu ni se dă prea mare importanță, Domnul se bucură de laudele noastre. De aceea, cu fiecare ocazie, acasă, în biserică, la școală sau în altă parte, știu că Dumnezeu privește cu drag înspre noi atunci când Îl lăudăm.

O mare importanță o dă Domnul Isus copiilor în capitolul 18 din Matei, atunci când este întrebat cine este cel mai mare în Împărăția Cerurilor. El, atunci, cheamă un copilaș pe care îl pune în mijlocul lor și le spune: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor. De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaș, va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor. Și oricine va primi un copilaș ca acesta în Numele Meu, Mă primește pe Mine.” (v.3,4,5). Iată deci că acolo unde se afla Domnul Isus, erau adunați și copilași. Domnului Îi plăcea să le vorbească oamenilor în pilde și să le dea exemple concrete pe care ei să le poată înțelege. De data aceasta cheamă un copilaș pentru a le ilustra felul în care inima lor trebuie să fie, pentru a putea intra în Împărăția cerurilor. Dar Domnul Isus merge și mai departe și spune, în versetul 6 din același capitol: „Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți, cari cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară, și să fie înecat în adâncul mării”. Iată dar cât de important este pentru Domnul Isus sufletul curat al unui copil. Încă o dată El a scos în evidență faptul că și pentru copii a venit în lumea acesta, și lor le predica, și pe ei îi iubea, și ei erau importanți pentru El. Știu că la fel de importanți suntem și noi, copiii din secolul 21. El nu ne lasă de rușine în fața oamenilor, chiar dacă uneori suntem batjocoriți că credem în El, vine ziua când noi vom străluci ca astrele, iar cei răi vor suferi consecințele nedreptății și răutăților lor.

În aceeași împrejurare, Domnul Isus vorbește despre voia Tatălui cu privire la copii: „Tot așa, nu este voia Tatălui vostru celui din ceruri să piară unul măcar din acești micuți.” (Matei 18:14). Acest verset ne încurajează că pentru El, chiar și cei micuți sunt valoroși și importanți. Pasajul acesta se poate referi și la cei micuți, adică tineri în credință, chiar dacă

În viața de zi cu zi ei sunt adulți. Dar noi, copiii, cu siguranță ne încadrăm aici, căci vârsta noastră încă este fragedă și, chiar dacă am crescut în biserică, încă nu putem spune că suntem mari în credință, căci sunt multe taine ale lui Dumnezeu care încă nouă nu ne-au fost descoperite.

Pe lângă faptul că Domnul Isus, în timpul lucrării Sale pe Pământ îi binecuvântează pe copilași, îi folosește ca și exemple sau le primește cu bucurie lauda, Domnul chiar se folosește de copii pentru a face minuni. Una dintre cele mai cunoscute minuni ale Domnului este înmulțirea pâinilor și peștilor prezentată în două din cele patru Evanghelii: Marcu 6:30-44 și Ioan 6:8-9, 14. Se însera, oamenii erau flămânzi, ucenicii Îi spun Domnului să lase noroadele să plece, însă El le zice să dea ei noroadelor mâncare. Atunci se adevărește că ei nu au cu ce hrăni atâția oameni. Era între ei un copilaș care avea la el 5 pâini și 2 pești, pe care le pune la dispoziția Mântuitorului, iar El înfăptuiește una dintre cele mai miraculoase fapte. Înmulțește pâinea și peștii astfel încât să ajungă pentru 5000 de oameni, în afară de femei și copii. Dacă copilul nu ar fi fost în mulțime, între noroadele care Îl ascultau pe Domnul Isus, poate minunea nu ar mai fi avut loc. Iată dar ce rol important l-a avut de această dată un copil în lucrarea Domnului.

Un alt aspect important al misiunii Domnului pe Pământ a fost vindecarea bolnavilor. Și în această lucrare, copiii sunt prezenți. În zilele noastre, dar și în acele vremuri, copiii se îmbolnăveau, sau chiar mureau. Domnul Isus a fost acolo, lângă patul copiilor care au avut nevoie de El și Îl găsim prezentat în Evangheliile Matei 9:18-26, Marcu 5:21-43 și Luca 8:40-56 înviind pe fiica lui Iair. Iair merge să ceară Domnului să îi vindece fiica, dar află, între timp, că fiica sa a murit și oamenii îi cer să nu Îl mai supere pe Domnul. Domnul Isus aude, îi pasă și nu îl lasă ca să descurajeze, spunându-i că fiica sa nu a murit, ci doarme. Chiar dacă unii oameni au râs atunci de Domnul, El a intrat în casa fruntașului sinagogii, a luat pe fetița de mână și fetița s-a trezit. O altă înviere miraculoasă a unui tinerel, fiul văduvei din Nain, ne este prezentată în Luca 7:11-17. Isus întâlnește o mulțime de oameni din cetate care se îndreptau spre groapă cu fiul unei văduve, singurul ei fiu. Domnului I se face milă de ea, i-a spus să nu mai plângă și i-a înviat copilul. Iată ca Domnul știa cât de important este un copil pentru părintele său și face încă o minune pentru a-i readuce împreună.

Domnul Isus, în timpul vieții Sale pământești, nu doar învie copii, ci și vindecă. Mă voi referi acum la vindecarea fiicei femeii cananeence relatată în Matei 15:21-28 și Marcu 7:24-30. Chiar dacă această femeie și fiica ei nu făceau parte din poporul evreu, Domnul, totuși, se îndură și vindecă și acest copil, pentru credința mamei sale.

Am prezentat aşadar câteva pasaje din care se desprinde uşor faptul că, în timpul lucrării Sale de trei ani şi jumătate pe Pământ, Domnul Isus a avut întotdeauna copii în jurul Său. Aceştia nu l-au deranjat niciodată, dimpotrivă s-au dovedit a-i fi chiar utili, i-a implicat în ceea ce puteau face ei, iar atunci când copiii au avut nevoie de ajutorul Domnului, El nu a ezitat să îi vindece, sau chiar să îi învie.

Ştiu sigur că nu doar în acele vremuri copiii au fost importanţi pentru Domnul Isus, ci şi în zilele noastre. Pot afirma acest lucru, pentru faptul că, deşi sunt încă un copil, Domnul Isus s-a atins şi de mine când aveam 2 ani şi jumătate. Îmi aduc încă aminte acele momente când eram foarte bolnav şi am mers cu părinţii pe la doctori. Dar părinţii nu m-au dus doar la doctori, ci şi în faţa lui Dumnezeu. Eram suspect de leucemie, în cel mai fericit caz aş fi putut avea o formă urâtă de hepatită. Dar, după rugăciune şi ungerea cu untdelemn, Dumnezeu m-a vindecat şi, după atâţia ani, iată că nu am mai avut nicio problemă de sănătate. Şi în zilele noastre copiii sunt importanţi pentru Domnul Isus. Mi-a arătat cât de important sunt şi eu pentru El.

BIBLIOGRAFIE

1. *Biblia*, traducerea Dumitru Cornilescu, Liga Bibliei, 2009.
2. D.A. Carson, Douglas J. Moo, *Introducere în Noul Testament*, Editura Făclia, 2007.
3. David Staal, *Cuvinte pe care trebuie să le audă copiii*, Editura Casa Cărţii, 2017.
4. J. Oswald Sanders, *Calcaţi pe urmele mele*, Editura Logos, 1993.
5. Roger Weil, *Doctrine fundamentale ale credinţei creştine*, Editura Făclia, 2012.
6. Trandafir Sandru, *Evangheologie – Viaţa şi învăţăturile Domnului Isus Hristos*, Editura Institutului Teologic Penticostal, 1994.
7. William W. Menzies, Stanley M. Horton, *Doctrină biblică – o perspectivă penticostală*, Editura Life, 2015.

BIBLIA

Grigoraș Fineas Casian



Întrebare: Ce este Biblia?

Răspuns: Răspuns: Cuvântul "Biblie" provine din limba greacă și latină și înseamnă „carte”. Este o carte cum nu există alta, fiind cu totul aparte. În Biblie sunt cuprinse șaiszeci și șase de cărți diferite. Ele includ cărți ale legii, precum Levitic și Deuteronom, cărți istorice, precum Ezra și Faptele Apostolilor, cărți poetice, precum Psalmii și Eclesiastul, cărți profetice, precum Isaia și Apocalipsa, biografii, precum Matei și Ioan, cât și epistole (scrisori formale), precum Tit și Evrei.



Când a fost scrisă Biblia?

Scrierea Bibliei a început în 1513 î.e.n. și s-a încheiat după mai bine de 1600 de ani, în aproximativ 98 e.n.

Ce conține Biblia?

Diferitele cărți ale Bibliei conțin relatări istorice, legi, profeții, texte poetice, proverbe, cântări și scrisori.

Unde se află manuscrisele originale?

Din câte se pare, niciun manuscris original nu a supraviețuit până în zilele noastre. Și aceasta deoarece scriitorii Bibliei au scris pe materiale perisabile, cum ar fi papyrusul sau

pergamentul. Totuși, de-a lungul secolelor, au existat scribi meticuloși care au copiat și recopiat textul biblic, acesta fiind astfel păstrat pentru generațiile următoare.

Autorii

Aproximativ 40 de autori diferiți au contribuit la scrierea Bibliei, de-a lungul a aproximativ 1500 de ani. Autorii erau regi, pescari, preoți, oficiali din guvern, fermieri, păstori și medici.

Unitatea Bibliei se datorează până la urmă faptului că ea are un singur Autor – Însuși Dumnezeu. Biblia este „insuflată de Dumnezeu” (2 Timotei 3:16). Autorii umani au scris ceea ce Dumnezeu a vrut ca ei să scrie, iar rezultatul a fost Cuvântul sfânt și perfect al lui Dumnezeu (Psalmul 12:6; 2 Petru 1:21).



Părțile Bibliei

Biblia este împărțită în două părți mari: Vechiul și Noul Testament. Pe scurt, Vechiul Testament este istoria unui popor, iar Noul Testament – istoria unui Om.

Vechiul Testament descrie nașterea și păstrarea poporului Israel. Dumnezeu a promis să-l folosească pe Israel pentru a binecuvânta întreaga lume (Geneza 12:2-3). Odată ce Israel era stabilit ca națiune, Dumnezeu a ridicat o familie din popor prin care să vină binecuvântarea, și anume familia lui David (Psalmul 90:3-4). Apoi, din familia lui David a fost promis un Om care va aduce binecuvântarea promisă (Isaia 11:1-10).

Noul Testament descrie în amănunt venirea acelui Om promis. Numele Lui este Isus; El a împlinit profețiile Vechiului Testament trăind o viață fără păcat, murind pentru a deveni Mântuitorul nostru și înviind din morți.

Personajul central

Isus este personajul central al Bibliei. Într-adevăr, întreaga Carte este despre El. Vechiul Testament prezice venirea Sa și stabilește scena pentru intrarea Lui în lume. Noul Testament descrie venirea și lucrarea Lui pentru a aduce mântuire lumii noastre păcătoase.



Ce aflăm din Biblie?

La început, Biblia prezintă pe scurt crearea cerurilor și a pământului de către Dumnezeu Atotputernic. În paginile Bibliei, el ne dezvăluie numele său, Iehova, și îi invită pe oameni să-l cunoască. (Psalmul 83:18)

Biblia arată că Dumnezeu a fost denigrat și explică cum își va restabili el reputația.

Biblia dezvăluie care este scopul lui Dumnezeu cu privire la oameni și la Pământ. Ea arată cum va elimina Dumnezeu cauzele suferinței umane.

Biblia oferă sfaturi practice pentru viața de zi cu zi. Iată câteva dintre ele:

- ❖ **Cum să fim în relații bune cu ceilalți.** „Tot ce vreți să vă facă vouă oamenii faceți-le și voi lor.” (Matei 7:12) **Semnificație:** Trebuie să ne purtăm cu ceilalți așa cum am dori să se poarte ei cu noi.
- ❖ **Cum să facem față stresului.** „Nu vă îngrijorați niciodată pentru ziua de mâine, căci ziua de mâine va avea îngrijorările ei.” (Matei 6:34) **Semnificație:** În loc să ne îngrijorăm peste măsură pentru ce s-ar putea întâmpla în viitor, e înțelept să luăm fiecare zi așa cum e.
- ❖ **Cum să avem o căsnicie fericită.** „Fiecare dintre voi să-și iubească soția ca pe sine însuși, iar soția să aibă un respect profund față de soțul ei.” (Efeseni 5:33) **Semnificație:** Iubirea și respectul sunt esențiale pentru a avea o căsnicie reușită.

A fost Biblia schimbată?

Nu. Erudiții au comparat cu atenție manuscrisele biblice antice cu Bibliile din prezent și au constatat că mesajul este, în esență, neschimbat. Acest lucru nu ne surprinde! La urma urmei, dacă Dumnezeu dorește ca mesajul lui să fie citit și înțeles de oameni, nu este logic să se îngrijească ca acesta să rămână neschimbat? *(Isaia 40:8)



Lucruri curioase despre Biblie :

1. Biblia este cea mai populară carte din lume. Peste 100 de milioane de copii ale acestei cărți sunt vândute în fiecare an.

2. Biblia este considerată cea mai vândută carte din toate timpurile. Vânzările totale depășesc 5 miliarde de exemplare.

3. Mașinile de tipar au fost inventate și îmbunătățite în special pentru publicarea Bibliei.

4. Cel mai mare furnizor de cărți biblice din lume este China.

5. Biblia a fost cea mai mare pasiune a lui Isaac Newton. A scris mai mult despre religie decât despre știință și matematică.

6. Atunci când în secolul al XIX-lea, împăratul Etiopiei Menelik II s-a simțit rău, a mâncat mai multe pagini din Biblie, în speranța că acest lucru îl va ajuta.

7. Potrivit oamenilor legii, Biblia este furată mai des decât oricare altă carte.

BIBLIOGRAFIE :

<https://www.jw.org/ro/invataturi-biblice/intrebari/ce-este-biblia/>

<https://eushtiu.com/cea-mai-furata-carte-30-de-lucruri-curioase-despre-biblie/>





Komaromi Haniel